

мѣрие, нито пжкъ да ся срамувами. Нека ся прѣкрѣстимъ или въздигнемъ тайно сърцето си къмъ причинителятъ на сѣкоя добрина. Трѣба прочее да направимъ една кжса молитва прѣди да сѣднемъ да ѣдемъ или кога сме вече сѣднали.

Кога сме сѣднали на трапезата не трѣба да ся облѣгами на столатъ, ни да си кривимъ тѣлото, нито пжкъ да ся опираме на лактетѣ си; само рѣцѣтъ ни трѣба да стожтъ отгорѣ на трапезата.

Прѣзрѣчникатъ, когото употрѣбляваме за да не капимъ дрѣхитѣ си, трѣба да стои прострѣнъ отъ прѣдѣ ни на колѣнитѣ или затикнѣтъ на шіята и прострѣнъ до колѣнитѣ.

Лажицата, вилицата и ножчето трѣба да стожтъ сѣкога отъ дѣсна страна.

VI.

Какво трѣба да правимъ во врѣмето на ѣденіето.

Показваме ся лакоми, ако захващаме да си сипваме ній най напрѣдъ, или ако клатимъ паницата си, кога изѣдемъ ѣстіето.

Кога ни прѣдложѣтъ да си земемъ ѣстіе, не трѣба да го бъркаме и да пробираме по хубавитѣ кжсове и мръвки, и да не зимами повече отъ колкото можемъ да изѣдемъ.

Ако сме сѣднали при нѣкоя госпожя или при нѣкой личенъ чловѣкъ, трѣба ако не имъ е дигнѣта паницата, да я дигнемъ, и да имъ сложимъ нашята.

Никога не трѣба да държимъ вилицата, лажицата или ножчето исправени въ рѣцѣтъ си, нито да си играемъ съ тѣхъ по нѣкакъвъ другъ начинъ; нито, като си отрѣжемъ хлѣбъ, да го набождаме съ ножчето или съ вилицата и да го лапаме. Когато ще си отрѣжемъ